

A KISVENDÉGLŐS

A magyar vendéglős- és kocsárosipar, a borértékesítés és söripari érdekeket fölkaroló szakközlöny.
PINCÉREK HETILAPJA.

A székesfővárosi Kisvendéglősök és Kocsárosok Ipartársulatának HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁR: Egy évre 12. kor. félévre

6 kor. negyedévre 3 kor.

Felelős szerkesztő: Flór Győző.

Kiadótulajdonos: Nékházy Géza.

Megjelenik minden vasárnapon.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapesten, VIII. ker., József-körút 15 sz.

TARTALOM.

Gyerünk tovább. — *Borgazdaságunk*. Borvásár. — *Egyletek, szövetkezetek*. — Tinagl Lajos. — *Különféle közlemények*. Szipka krízis. (H. V.). A fővárosi vígidő. Az OPE. erkölcsbírói. Farsang a fővárosi vendéglőkben. A nátha és a vörösbőr. Bernáth Schönrről. Lebaudy eltűnése. Főző kisasszonyok babsalátája. A pincérnév becsülete. — *Ünnepélyek, vigalmak*. — B. Sch. . . . meg a borra való. — *Üzleti híreink*. (Helyváltozások). — *Hétről-hétre*. Téli dal. (Botoz.) — Szerkesztői posta. — *Tárca*. Utazás a vendégfogadók körül. (Minden Tamás).

Gyerünk tovább

(J. J.) A Füttylesi Móci példája lebeg előttem. A jeles cicconeé, aki szép fővárosunk többé-kevésbé előkelő idegeit élő Bedaeckerként kalauzolván, megáll a Deák-szobor előtt, s haláltmegvető flegmával mondja:

»Ez itt a híres Deák Ferenc. Deák volt egy szorgalmas deák, aki megérdemli, hogy most ilyen magosságosságból nézhessen itt khürüs-khürül. Gyerünk thavápp . . . Ez itt khérem a nagy Donau, amelyik felülről folyja magát lefelé. Gyerünk thavápp! . . . Ez meg itt az Exellenz Széchenyi, a legeslegnagyobb magyar, egy-két-kilenc centiméterrel nagyobb még az excellenz Apponyinál is. Gyerünk thavápp! . . .

És így tovább.

Füttylesi Móci, amint látjuk, derék gyerek. Megérdemli, — nem mondom, hogy kitömessük, de legalább megrögzítsük, vagy spirituszba tegyük az utókor számára.

Hogy ez egyáltalán nem valami elszigetelt felfogás, példa rá a magyar vendéglősök közéleti territoriuma, ahol a Füttylesi Móci módszere gyakorlatilag érvényesül meglepően hű utánzatban. Aki mindezeket nem hiszi, avagy pláne azt hiszi, hogy tréfálok, induljon velem egy kis körsétára a vendéglőspolitikai territoriumán.

. . . Évtizedes cöröklődés árán már-már megszületik a sziklaszilárd nyugdíjintézmény, de az érte hevülők lelkesedésének lángja utolsót lobban s mi látjuk, hogy a hegyek egeret szültek. A Füttylesi Móci-val azt mondjuk mi erre, hogy ni, ez az a kis egér, amelyiknek tevénnek kellett volna lenni, hogy a két púpja közé, hátára vegye az elfáradt vendéglősöket és pincéreket. Gyerünk tovább.

Nagy idők, nagy események előhírnökeivel találkozunk mostan. Előértekezlet: bankett; középértekezlet: bankett; utóértekezlet: bankett. Azután kisgyűlés, nagygyűlés, kongresszus: ban-

kett. Alakuló közgyűlést előkészítő szükebb, tágabb és iegtágabbkörű bizottságok kiküldése: bankett. Majd a közgyűlést megelőző első és további összejövetelek változtatják egymást vagy tizerőt év óta szép sorjában bankettekkel, társasvacsorákkal és közébedekkel. Egyszer aztán a sok lakoma eredményeként kijelentődik Aradon, nagy jámborul, hogy megalkult a »Magyar Vendéglősök Országos Szövetsége.« Am megszólal bennünk a Füttylesi Móci ismerős hangja: »Ez az a híres Genossenschaft, amely még nem volt, pezsgőben és tartárzósban förödött, de mihelyest megett, mindjárt énekes halott lett belőle. Gyerünk tovább!« . . .

Fölmerül a vendéglősök hitel- és fogyasztási szövetkezetének eszméje. Óriási érdeke fűződik hozzá ez iparosztálynak. Akiknek a kor intő szózata nem arabusul hangzik, melléje is szegődnek a mozgalomnak. Egy kis kitaratsnak az árán olyan praktikus, olyan életrevaló intézményt állíthatunk vala magunknak, hogy minden eddigi balsikereinket jó időre elfelejteti velünk. De a manó vigye el a Füttylesi Móci-t. Ő nem tágit mellőlünk. Most is itt van csalhatatlan szentenciájával. »Fogyasztási Szövetkezet? Mitől jó az? Fogyasz-

TÁRCA.

Utazás a vendégfogadók körül.

Régi emberek, új emberek,

Irta: Minden Tamás.

A másik szobában, a konyhán túl, szinte üres szobára akadtam. Azaz hogy — inkább teli szobára. Tele volt ez mindenféle lommal Asztallal, székekkel, esappal, tőlkével, hordóval, pohárral és többily kocsmai tárgyakkal. Amiket úgy látszik, egy innen való végelkölthözés alkalmával, azért rakatározták ide, hogy azt vagy elszállítsák egy alkalmas napon, vagy pedig a leendő új csárdásnak adják át inventárszerűleg. De a lyubosi csárdát nem vette ki senki s a sokféléből álló csárdai eszközt elszállítani ugyancsak elfelejtették.

Azon kezdtem el gondolkodni, hogy eme rakásra fölhalmozott portékának még ma is mily nagy hasznát éreznék egy új üzletet nyitó kisvendéglős, amikor egyszerre csak lépteket hallok a külső szobában. A másik pillanatban egy szép öreg ember lépett be és kezdett nyomban ily beszédbe:

— Adjon Isten uramócsém, Mindenféle — amás unokaöcse. Hát téged miféle szel-

zetett a lyubosi csárdába, ahol tizenöt év óta egy árva lélek sem fordult meg. Tudod-e, ki jár ide, mint vendég? Egy fekete holló. Ez minden reggel, minden délután megjelen s immár tizenöt éve mindig azon az egy helyen, a kémény tetején várja vissza e csárda utolsó gazdáját. Hogy ki volt az? . . . Hát te még mitse hallottál róla? Mitsem beszélt neked arról Ivánits Józsefné, a szentgyörgyi fogadósné? . . . Pedig ő is ösmerte az utolsó lyubosi csárdást, mint ahogy ösmerte Berény, Boglár, Fonyód, Földvár és az egész Balaton vidéke. De hallga! . . . Muzsikálnak. A szentgyörgyi fogadósné szép kis lyánya játszsa a Balatoni keseregőt. Avagy te nem hallod a hegedűjét? Hát mit hallasz te, Minden Tamás! . . . Ezt a nótát hét határban mindenki hallja. De még ezen túl is. Az alkony mágneses levegője vonzza, viszi s terjeszti messzire el ezt a búbajos hangot, egészen odáig, ahol e görbe róna véget ér. Ott, a kőkereszt csárdánál megakad a nóta s mint Tihany beszédét, visszahallják mindenütt és mindenki. Én is hallom és hallgatom minden este. Most is: csak te nem hallod — Minden Tamás! . . .

Az öreg beszélt, folyton beszélt, és én semmit se értettem a beszédéből. De azt

se tudtam, hogy ez az aggastyán ki legyen. Talán valami — csöndes örült? . . . A viselkedése erre vallott, de szavaiban és némely mozdulatában volt valami, ami utóbbit megecsofalta. En úgy kezdtem tekinteni, mint egy érdekes, bölcs bolondot, akit holmi szélsőségekre a régmúltak emlékei s a teljesen ösmert múlt és jelen nagy ellentétjei visznek. A haja különben tiszta hófehér volt, s a félig derűs, redőtlen és mégis komoly arcához szépen illett az ugyancsak teljesen ősz, de kissé torzonbors bajusz s szakáll. Megilletődve s szinte félve kérdeztem meg az ősz urat: — Ha szabad kérdezni, kedves urambátyám — kihez legyen szerencsém?

Az öreg minden szó helyett az asztal közepére mutatott. A százasod, vastag tábla közepén — 1713 volt látható. A régi számok fölött: holló, két oldalról — boroskanesó és egy szőlőfürt volt szép művészesen kivésve. Alatta pedig e szavak álltak: *A vén fogadósné*. És mindebből én egy szót se értettem.

— Tudom, — mondta az aggastyán kis vártatva, — hogy te ebből mitse értesz, valaminthogy más is csak annyit értene, aki a mai korbeliek közülvetődne ide. Hogy tehát valamennyire tájékozódj e dologban: azok a számok a régi lyubosi *Holló* fo-

tani jól tudnak a vendéglős oroságok szüvetkezet nélkül is. Gyerünk tovább! . . .

Sörgyárosok, mézárások, hentesek, borkereskedők, szücsök, vargák, kosárfonók kartellbe lépnek ellenünk: Gyerünk tovább.

Szatócsok, kifőzők, álladalmilag megtárogatott borszüvetkezetek s álladalmilag nem üldözött büntanyák a vetésünkre járnak tilosba: Gyerünk tovább . . .

Gyerünk-e még tovább, vagy forduljunk vissza? Ami mögöttünk van, az nem különb annál, ami ezután jöhetne: ez pedig nem amannál.

Fütylesi Móci mégis derék gyerek. Az ő módszerének vagyunk tántoríthatatlan hívei. Történjen velünk bármi, főzzenek bennünket olajba, vagy süssenek nyáron, tartsunk mindig ő vele — és: gyerünk tovább! . . .

BORGAZDASÁGUNK.

A hazai borterm. és borértékesítési viszonyokon való javítás végett a Magyar Gazdák Vásárcsarnok Ellátó Szövetkezete elhatározta, hogy Budapesten márciustól kezdve borértékesítő osztályt állít föl, a mely állandó borvásár jelleggel fog bírni, a bortőzsdétől lényegesen elütő szervezettel. A Magyar Gazdák Vásárcsarnok Ellátó Szövetkezete ezen új osztályának szolgálatát igénybe veheti minden magyar bortermelő a következő feltételek mellett: Egyszerre fél, vagy egész waggon bort lehet elküldeni bizományi eladás végett a szövetkezet pincéibe, ahol a bort — mint szabad raktárban — a főváros területére kivitelig fogyasztási adómentesen kezelik. A borokat a szövetkezet szakszerűen kezeli s azok eladásra mindig a termelő s a borvidék megnevezésével kerülnek. A szövetkezet az eladásra küldött bor értékének 50%-áig előleget is ad arra. Beküldés előtt minden borfajtából, amennyiben a borhamisításról szóló törvény szerint kifogás alá nem esnek, — két fél-

literes palacknyi mintát kell küldeni, ezeket a szüvetkezet vegyileg megvizsgáltatja, úgy, hogy az állandó borvásáron forgalomba csak teljesen kifogástalan s fajazonosság tekintetében kétségtelen bor kerülhet. A borvásárra legfeljebb 1 waggon (100 hl.), s legkevesebb $\frac{1}{2}$ waggon (40 hl.) bort lehet küldeni. Eladásra pedig legkevesebb 50 literes mennyiségben kerül. — A szüvetkezetnek ezt az újabb vállalkozását nem lehet eléggé dícsérni. Amellett, hogy a hazai bortermelés érdekei védelmét teremti meg ezzel, egyúttal helyes formáját választotta a termelők és vendéglősök között szükséges nexusnak. A bortőzsdé kiállításának alkalmából kifejeztük amaz álláspontunkat, amelyet a szüvetkezet tervezett állandó borvásárja most még jobban megerősít. A földművelési miniszter élénk érdeklődéssel kíséri a borvásár ügyét.

»Borvásár.« Lapunk mai számában az *Áll. közhasznú rovat* után (a hirdetési részben) »Borvásár« címen állandó rovatot nyitottunk, amely rovatban kizárólag csak *bortermelőktől* fogadunk el hirdetésközléseket. Amely tényünkkel egyébiránt csak azt az álláspontot óhajtjuk dokumentálni, amit mi sajtóilag évek óta a hazai borfogyasztás és értékesítés kérdésében elfoglalunk. Hogy vendéglős, kocsmáros és minden bormérő kizárólag bortermelővel érintkezzék a fogyasztásában szükséges boraira nézve. Jó konyha, jó bor adja meg a jó vendéglő, jó kocsmá jellegét s biztosítja vendéglőseink boldogulását és előremenetelét. A mai olaszboros és kereskedői panesboros világban, aki a vendéglői jó üzlet eme legelső s főfeltételéről elfeledkezik gondoskodni, az egyenesen a saját érdekei ellenére cselekszik. Csak magunknak okozunk tehát soha helyre nem pótolható nagy károkat, ha borkereskedőtől vásároljuk a szünet tiszta, de minőségre értéktelen, rossz italokat, amelyekre nézve a borivó közönség már az első pohárnál a *bieskanyitogató* jelzést használja. Magyarország a nagyvilágon az első, ahol a borméréssel foglalkozó vendéglősök és kocsmárosok közvetlen s legkönnyebb módon juthatnak valódi jó és hamisítatlan italokhoz. Hasz-

náljuk hát ki ezt az áldott föld nyújtotta helyzetet s a »kettőn áll a vásár« elvénél fogva ne engedjük, hogy az adó-vevő bortermelő és bormérő közé egy harmadik: borkereskedő, (és negyedik) borügynök csenst is furakodjék és gazdagodjon a mi és a hazai borkereskedő nagy rovására. A mi főreklvésünk: ennek az álláspontnak érvényt szerezni s amidőn a hazai vendéglősök és olvasóink figyelmét a lapunk »Borvásár« című rovatában — *kizárólag bortermelőktől által hirdetett borokra hívjuk föl*, ezáltal ugyancsak eme — állam-, nemzet-, közgazdaság és a mi érdekeink szempontjából is legelsőrendű s fontos borkérdésnek helyesen való megoldását célozzuk.

Egyletek, szüvetkezetek.

Az aradi pincér segélyző- és elhelyezési egylet f. é. január 25-én tartotta meg rendes évi közgyűlését éjjeli 1 órakor a Központi szálloda éttermében, mely alkalomra a tagok szokatlanul nagy számban jelentek meg. A közgyűlést Nagy Lajos elnök nyitotta meg. Ezek után felolvastattott az évi jelentés, a számvizsgáló bizottság jelentése. Ezekből kitűnik, miszerint az egyletnek 14 dísz-, 82 rendes és 31 pártoló tagja volt. Az elmúlt évben 1 rendes közgyűlés és 8 választmányi ülés tartatott. Elhelyezést nyert az egylet utján 225 tag; 31 tag átutazási- és betegsegély címén 113 kor. 60 fillért kapott az egylet pénztárából. Összvégyon 1903. évről 7004 kor. 79 fillért tesz ki.

Ezek után a választás ejtetett meg *Ravasz* Imre korelnöklete alatt. Elnökké újjalag: Nagy Lajos választott meg. Al-elnök *Kovács* István. Pénztárnok *Maier* Károly. Ellenőr *Varga* István. Választmányi tagok *Maruzzi* Ignác, *Riszterer* Gyula, *Beuer* Antal, *Bach* Vilmos, *Sormann* István, *Schöppl* Viktor, *Müller* László, *Propper* Lajos, *Königsdorfer* Gusztáv, *Böhm* László, *Klinger* József. Számvizsgáló bizottság: Elnök *Fekete* János. Tagok *Singer* Henrik, *Steiner* Márton. Egyleti ügynök *Kmetty* János. Ezzel a szavazás megejtetvén, az elnöki széket ismét Nagy Lajos foglalta

gadó virágzó korszakát jelentik, azt a korszakot, amikor a pécsi hegyek és az új fűrtöket termő villányi és szekszárdi hegyek annyi machináción át nem ment tiszta szőlőlevét kancsókából és nem poharakból itták az emberek. Az apró, három tizedliteres üvegeket (pécsi kotyogós), csak Pécsen használták, amelyek azonban a lyubosi Holló fogadósnak egy, a szőlő-borvilágban korszakot alkotó jeles tettére, kimentek a használatból. A fekete holló gyászt és e fogadó nevét jelezi, míg e szőlőfűrtöt a pécsi hegyekről hozta a Holló gazdája, emlékéül annak, hogy a boldogsága elrablója iránt boszuja teljesen sikerült. A *vén fogadós* pedig magam vagyok.

Az öreg ezeknél a szavaknál hirtelen elhallgatott és mintegy kutatva nézett rám. A másik percben pedig intett, hogy kövessem. A csárda udvarára vezetett, ahol a félig bedült pincegádor előtt megállított, míg ő egy fiatalos mozdulattal lent termett a gádor alján s a lépcsős, odvas ajtó félrelökve, a pince mélyébe hatolt. Nemsokára egy szalma-s földtapadta félpintes üveggel tért vissza. A csárdából magával hozott pohárba öntött és kínált: — Igyál, öcsém! . . .

A vén fogadós mosolygott, amidőn cso-

dálkozó tekintetemet látta, s ahogy jobbkezt vállamra tette, szinte örömtől sugárzó szavakkal mondta:

— Te még nem itál ilyen italt. Minden Tamás. Pedig te már megkóstoltad Tokajnak gyöngyét, Egernek tüzes és Ménesnek vírzasszító fekete italát. De nem ivott ilyet más sem. Mert ilyet nem teremnek a mai és semmiféle hegyek. Ily bort csak az idő terem. Az idő, öcsém, az idő . . . Ez a bor százesztendősnél több. Annyi idő, oly vén, mint magam vagyok. Az én születési eszten lőmben szürték ezt a pécsi hegyeken. Ott, ahol máma bozót és eszerje közt fut az iszalag, s ahol a régi Mecsek alja kapálta, nevelte tőke jó bora még a burkust is csárdásra tanította. Csak élne *Kanócsy*, a mai *Knorterek* öregapja, majd mesélne az neked történiákat az akkori borviszonyokról. Igaz, hogy Engel és hamisító társai nem voltak, de még meg sem születtek akkor. Kalmáremberrel pedig, aki borral kalmárkodott, szóba sem állott fogadós, kocsmáros. De azért mégis fogyott a bor s e hon földjén három olyan szőlősgazdára sem lehetett akadni, akiknek pincéiben mult évi termés találatott volna. Ilyenre csak kocsmárosoknál lehetett találni. Ezeknél voltak oly berendezett pincék, hogy azokban

a szünet előtt, szünet után vásárolt borok akár százegy évig állottak. Éppen úgy, mint a lyubosi csárda pincéjében . . . No, de nem erről akartam neked beszélni, Minden Tamás.

Eközben pedig teljesen leszállt az alkony s a félig világos s félig homályban azt kezdtem észrevenni, hogy a beszélgetés alatt lassankint kiürült félpintes a legmegfelelőbb hatást gyakorolta. A csalámadával, csalánnal benőtt udvaron teméntelen sok fuvaros szekeret, köztük hintót és postakocsit láttam, s a csárda homlokán az örök vídamságot hirdető fenyőgaly-cégernek ide-oda himbálása tűnt föl, míg a csárdából mintha vendégek élénk nesze és sürgésnek-forgásnak zaja hallatszott volna ki. Mindezt persze csak az én mámoros agyam vélte látni s hallani, amidőn a szorgalmas képzelet hirtelen elővarázsolta régi hajdanvalóságának szemlélődésébe került el nagy buzgón s egy rövidke pillanatra. Ebből a mámoros merengésből az öreg szavai zavartak ki, amelyek mindjobban a keszthelyi Tiphórol, a később mecseki csárdásról, a szegedi fogadós fiáról és egy huszárkapitányról, utközben a következőkről beszélgettek . . .

(Folytatjuk.)

el. Indítvány a közgyűlésen nem tétetett. A közgyűlés *Csalári* Gábort örökös taggá választotta. Ezzel a közgyűlés be is rekesztetett. A rendőrség részéről a közgyűlésen *Zubor* Andor r. fogalmazó volt jelen.

Itt megemlítjük egyuttal, miszerint a f. hó 8-án megtartott választmányi ülésen *Bettelheim* Imre m. hivatalnok, az egyle titkárává egyhangulag megválasztott.

Forintos Dénes elbocsajtása. Az Országos Pincér Egyesület vezetősége, helyesebben az igazgatóságnak tulsulyra jutott pártárnyalata dicséretes buzgósággal igyekszik az intézmény pénzügyi viszonyait konszolidálni. Amely elismeréssel honoráljuk ezt az egyébként kötelességnek is beillő buzgalmat, éppugy koncedáljuk, hogy a cél érdekében minden lehető eszközt fel lehet, sőt fel kell használni, ami ahhoz közelebb vezet — hacsak az az egyesület kítüzött céljaival egyenes ellentétben nincs, avagy magasabb humanitáriás szempontok nem állanak elébe tilalomfául. Történhetik ez az egyesület alkalmazottai létszámának apasztásával is, vagy azok fizetésének redukálásával, de mindig ama szempontok figyelembevételével, amelyeket egy erkölcsi testületnek, mint amilyen a M. O. P. E. is, figyelmen kívül hagyni sohasem szabad. A Forintos Dénes fölmondás nélküli elbocsajtása, aki az egyesületnél, hosszas betegsége miatt volt kénytelen ellenőri címmel csekély fizetéssel járó szolgálatot teljesíteni, hirtelünk szerint, mindeme szempontok teljes ignorálásával történt, amely tényével az egyesületnek ugyszólva létalapját támadja meg az intézmény élén álló jelenlegi vezetőség. Az esetet mi nem akarjuk felfujni, kázust nem csinálunk belőle, bár mélyen sajnáljuk, hogy az egyesület pénzügyi viszonyai ilyen kegyetlen operációkat végeztek a vezetőséggel. Azonban kötelességünknek tartjuk figyelemzetni az elnökséget, hogy öneki azon alapelvek épsége fölött is őrködni kell, amelyeknek egyik lényeges tétele éppen az volt mindig, hogy az egyesület az ő alkalmazottait olyan tagtársakból válasza, akik mint pincérek vagy vendéglősök sorscsapások miatt magukat föntartani nem tudják. Kétszeres kötelessége lett volna pedig erre ügyelni éppen Forintossal szemben, akinél többet vajmi kevesen tettek az egyesület létrejöttéért.

A nagyváradai pincéregylet a mult héten a saját házában választmányi ülést tartott, a melyen a f. é. május 1-ére tervezett *Pincér menház* felavatása előkészületeire állapodtak meg. A nagyváradai pincéregylet ezen alkalommal nagy ünnepséget rendez, melynek keretében fogja leleplezni az eddigi elnökök arcképeit is. A *Pincér menház* avatási ünnepélyére az összes hazai egyesületek meg lesznek hívva s ezek tagjai, illetve küldöttségei fogadására az előkészítő bizottság, *Bors* János egyleti alelnökkel az élén, már is hozzálátott a szükséges munkálatokhoz.

TINAGL LAJOS.

A pécsi pincér-egylet elnökét, Dollinger Andrást alig hogy elsrattuk, sírja hantján fű nem nőhetett, nagy kiterjedésű családjában az érte hullatott könyv föl se száradhatott még — s a családát már is újabb súlyos csapás érte *Tinagl* Lajosnak e hó 7-én történt elhalálozásával. Dollinger A. és Tinagl L. vőtársak valának, férjei a szakkörökben országosan ismert vendéglős-család gyermekeinek, a két Knortzernővérnek! A hitvest érhető legnagyobb

csapás csaknem egyszerre szakadt így a két nővérré, fokozva ekként a fájdalmat, melyben a vendéglősök legbensőbb érzésel osztozik.

Mint Dollinger Pécsnek, úgy volt Tinagl L. Nagy-Kanizsának mindenkitől szeretett, általánosan becsült, népszerű polgára. Mint a helybeli »Arany Szarvas« szállónak hosszu éveken át volt tulajdonosa pedig szakmájának volt díszes és büszkesége. Szakképzettségével, széleskörű műveltségével és nyelvismereteivel kiválóságaink legelső sorában foglalt ő helyet s ha a sors véletlenül nem a vidéken, hanem a fővárosban juttat neki állandó otthont, kétségkívül ő is egyike lesz vala ama vezéreinknek, kiknek emlékét, nevét, nemzedékről-nemzedékre örzi kegyelettel a hálás utókor. Önállóságát megelőzőleg sokáig volt tagja a főpincér-karnak s ott is a legjobbak, a legelőkelőbbek között foglalt helyet mindíg.

Betegeskedése ezeltől 2 évvel kezdődött, amely idő óta üzletének vezetése a most gyászborult özvegy vállaira nehezült, ki azt az önfeláldozó hitves példájával teljesíté, beteg férjének ápolásával egyetemben. Hűséges szeretettel gondozta és ápolta otthon, majd a délvidéki fürdőkre (Arcóba söbbi) küldte gyógyulást keresni, de a betegen a leggondosabb hitvesi ápolás csak úgy nem volt képes többé segíteni, mint az orvosok tudománya s a délvidék balsamos klimája. Elmondhatjuk, hogy Tinagl Lajosban legkiválóbbjaink egyikét veszítettük el. Béke legyen vele!

A kisvendéglősök legközelebbi összejövetelüket Antl Ferenc vendéglőjében, VIII., József-körut 75., február hó 19-én délután 4 órakor tartják. Az összejövetelen való megjelenés minél teljesebb számban kérelik.

KÜLÖNFÉLE KÖZLEMÉNYEK.

Szipka-krizis.

Szipkára a férfivilág szivarozó részének van szüksége. Egyrészt, hogy az arcot ékesítő férfidiszben, szakállban, bajuszban kár ne essék, azután meg, hogy a rövid szivar füstjének melege a szipka-keményen át mérsékeltesék. Ennek a kizárólag férficikknek darabját krajcárjával árulják a trafikokban. Megesik néha, hogy valaki a trafikban vesz szipkát 1 krajcárért. De akivel az ilyesmi megtörténik, arról egész bizonyosan tudhatjuk, hogy a kávéházak törzsközönségéhez nem tartozik. A kávéházak törzs- és kevésbé törzsökös vendégeinek is gratis-szipka jár a kávéház főpincérijétől. És pedig minden tekintet nélkül arra, hogy a szivarját ott, a kávéházban veszi-e, vagy jól megtömött szivartárcával érkezik oda naponként. Az a vendég, amelyik a szivarját is a főpincérijétől veszi, úgy számít, hogy a főpincérnek $\frac{1}{3}$ krjába van a szipka darabja, s mint hogy a szivar ára szokásjogon 1 krral drágábban számittatik a kávéházban, még mindig $\frac{2}{3}$ krral járul a főpincér jövedelméhez. Helyes. Hiszen a főpincérnek a fizetésekor még kijár az obligát 2 vas is in nomine borralaló.

Másképp fest azonban a számvetés eredménye azokkal a tisztelt vendégekkel szemben, akik a szivart a trafikban veszik, a hozzávaló szipkát meg a kávéházban kapják, kérik. Lássuk. A papírszipka olcsósága miatt jött divatba, nem kár érte, ha egyszeri használat után azonnal elhagyják. S ezt teszik is a legtöbben, mert a többször használt szipkának az illata közel rokonságot tart a bagóéval. Kell tehát minden egyes szivarhoz egy új szipka. Már most, az a vendég, aki mondjuk egy délután 4 drb trafikban vásárolt szivart füstöl el a kávéházban: $4 \times \frac{1}{3} = \frac{4}{3} = 1$ és egyharmad krajcárjába kerül a főpincérnek.

A dolog idáig, bár szerény kiszabásban, de mégis rendben van. Elvégre is, a két vas borralaló azok is megadják, akik következetesen csakis a szipkára kundschaltjai a főpincérnek. Hogy az üzleti kiadások jelentékeny hányadával megrótt főpincérnek számadása imígy kvadrál-e, az a közönségre nem tartozik.

Történt azonban valami, ami ezt a szipka-kérdést felszínre vetette s egyszeribe válságossá tette. A szipkagyárosok ugyanis, nem vonhatváu ki magukat a haladó kor gazdasági jelszavárak hatása alól, kartelles egyértelműséggel az eddiginek háromszorosára emelték a szipka arát.

Már most, ha hirtelenében nem akad valami élelmes vállalkozó, aki a szipkagyárosok burkolt kartelljén részt tör: a mélyen tisztelt kávéházi publikum el lehet készülvé, hogy a régi jó szipkás-világnak egy szép napon vége szakad.

Mert azt csak senki sem kívánhatja, hogy a főpincérek egész jövedelmüket szipkára fordítsák. Marad tehát az egyedül lehetséges megoldása az ekként válságossá lett szipka-kérdésnek az, hogy vége lesz a szipkaosztogatásnak. H. V.

Azon t. vidéki előfizetőinket, akiknek előfizetése lejárt és lapjukban p. utalványt mellékelünk, felkérjük, hogy az előfizetés beküldés iránt intézkedni sziveskedjenek.

A fővárosi Vigadórol szóló eddigi közlemények és a tanács által tett intézkedések iratai immár több száz kötetet tesznek s a szegény »Vigadó« sorsa még sem javult. Sem az ő sorsa, sem a főváros jó reménységeinek nem látható javulása, mert a sok kombinációk eredményei mindíg csak oda visznek, hogy ez a hatalmas palota semmit sem jövedelmez. Így hát a főváros nem tudja, hogy mit csináljon vele. Azelőtt bérbe adták, de a bérlet akkora volt, hogy a vendéglősök tönkre mentek rajta; most házi kezelésben van, de a hivatalnokai kezelés vagy mi, vagy tán a rossz berendezés miatt, senki se látogatja. Most hát a főváros megint nagyon ráfizet a Vigadóra. No de nem soká léssen ez így, gondolták nem régen, amikor a Vigadót a modern követeléseknek megfelelően tervezték átalakíttatni. Azonban ez a terv 410.000 koronába került volna, a főváros pénzügyei pedig nem bírták ki ezt a passziót. Hát ez se baj, gondolták megint, — van a Vigadónak 7 lakása, ami most nem lakható, ezeket átalakítjuk és ez csak 45.000 koronába fog kerülni. S valóban, dictum-faktum lett belőle, miután a tanács a napokban tényleg elhatározta, hogy inkább a bot vége, mint a közepe, vagyis, hogy inkább a lakásokból hajtson valamicske hasznót, ha már egyszer mást nem is tud hajtani ez a szerencsétlen órában született — vén Vigadó . . .

Az Ope erkölcsbírói, illetve fegyelni hatásköre. A sajnálatos eseteknek egy legutóbb előfordult alkalma ismételten az

elé a feladat elé állítja az Ope. igazgatóságát, hogy az egyesület tagjaival szemben erkölcsbirói, illetve fegyelmi jogot gyakoroljon. Ilyen jogot negatív irányban minden egyesület gyakorolni szokott tagjaival szemben, kimondván alapszabályaiban, hogy az egyesület tagjai sorából törölendő az, aki valamely erkölcsileg bélyegző cselekedet révén teszi magát érdemtelenné és fedhetlen életű tagok sorában helyet foglalhatni. A különbség csak abban van, hogy az egyesületek egy-némelyike csak jogerős birói ítéletre mondja ki a kizáró határozatot, másika ezzel ellentétben preventív birói hatáskört gyakorol, nem támaszkodva birói ítéletre, enélkül is kész a maga ítélkezését meghozni. Elvi jelentőségű dologról lévén szó, amely fontosságánál fogva nagyon is érdemes a bővebb tárgyalásra, itt a kérdésnek ez oldalára természetesen nem terjeszkedhetünk ki, mindazonáltal nem hallgatjuk el abbéli véleményünket, hogy az Ope helyesen cselekszik, ha ily esetekben kellő óvatosságot tanúsít eljárásában, mindazonáltal a tettenkapás eseteiben, ha az birói nyomozást igénylő eljárás nélkül is nyilvánvaló, semmi oka sincsen arra, hogy kizárási jogát jogerős birói ítélet nélkül is érvényesítse. A pályatársak feljelentésének éppen az a célja, hogy a bűnre tévelyedéseket a maga összetartásának erejével apaszsa s amennyire lehet kiküszöbölje. Így csak segítségére jó az igazságszolgáltatás hivatalos hatalmának s annak se nem prejudikál, se azzal ellentétben nincsen. Elmondottuk mindezeket pedig azért, mert egy pincér-szaktárs, mint kíségető, az Országos Tisztviselők Kaszinójában meglopott egy vendéget, elcsenvén tőle vagy 80 firtot érő ékszereket. A deliquenst ott nyomban elesípték, mint-hogy a fényesen ragyogó corpus delictit megtalálták nála. *Fodor* főpincér az esetet az Ope. igazgatóságának bejelentette. Mi az ily esetekkel szemben a fentebb vázoltakban körvonalazzuk álláspontunkat, fentartva természetesen, hogy a dolog elvi jelentőségű oldalát nagyobb cikk keretében tegyük szóvá.

Farsang a fővárosi vendéklőkben. A régi szokástól eltérően a főkapitány megengedte, hogy a budapesti vendéglősök, kávéosok és kocsmárosok üzleteiket a farsang három utolsó napján reggeli három óráig nyitva tarthassák. Ugyanezen ideig a zenézés is meg van engedve.

Bernáth Schönről győri levelezőnk azt írja, hogy haragszik. Haragszik, mert mi lapunk mult számában ahhoz hasonló lyókat kívántunk őneki, mint amilyenekkel ő kedveskedett a pincéreknek. Ebből már most kiviláglik az, hogy Bernáth Schön ur nemcsak a magyar nyelvvél áll állandó hadilábon mint tollforgató ember s nemcsak az igazság szolgálatával, mint zsurnaliszta, hanem se a saját vallásának dogmatikus tételeiről (amik meg vannak írva a tizparancsolatban), se a jogegyenlőségről nincs neki halvány fogalma sem. Mert ha volna, tudnia kellene, hogy amit ő magamagának nem kíván, azt másnak se szabad hogy kívánja. Viszont, ha őneki szabad valamit valaki részére kívánni, azt más is visszakívánhatja az ő részére. Ez felel meg a jogegyenlőség elvének is. Már most, minthogy Bernáth Schön ur mindezekkel nem látszik tisztában lenni, joggal tehetnők föl a kérdést: nem jobb volna-e, ha Bernáth ur a tollforgatás helyett inkább tollat fosztana, avagy tollal kereskedne? Mindazonáltal mi ezt mégis nem tesszük, hanem inkább toleránsul meghagyjuk neki a jogát, hogy ha harag-

szik, hát »pukkhadjon meg.« — E dologgal egyébként lapunk más részében foglalkozunk.

A nátha és a vörös bor. Olyan napokat élünk, hogy a torkot-tüdőt fojtó sűrű köd reggelről-reggelre füstölögve vonul végig a főváros u cáin, úgy hogy az ilyenkor utcán járó publikum két lépésnyiről sem veszi észre, hogy jár-e előtte valaki, vagy se. A nátha persze az ilyen időben gombamódra szaporodik s miután a náthát senkisémm szereti, a különféle gyógyító dolgokkal foglalkozó tudós urakat igen foglalkoztatja egy a nátha ellen való hatásos szer föltalálása. Így a többek között dr. Rottenhiller Ödön valami *seperint* nevű nátha elleni szerrel foglalkozik s azt az orvosok lapjában ismerteti és azt mondja róla, hogy ez a bizonyos gyógyító szer már egy pár év óta roppant sikereket ért el. Mi, akik a *seperint* jól ismerjük, egész bátran állíthatjuk, hogy az a náthára éppen csak annyi hatással van, mint akár a lyukas fogra, következképpen pedig egyiknek sem szolgálja az előremenetelét. Ellenben ösmerjük és mint teljesen ható szert egész határozottan ajánljuk a nátha ellen a vörös bort, amit alkalmazni akként szükséges, hogy kevésbé zordon vagy lucskos, ködös időben az utraindulás előtt (és gyakran az utközben is) ki-ki igyék meg 2—3 deci valódi jó vörös bort melegen, vagy amint az Isten adta, s odahaza ebéd előtt, vagy történetesen sörházban is, ugyanez az azal éljen. Régi, tapasztalt vendéglősök bizonyítják, hogy ez mindenféle nátha ellen és minden seperint-féle orvosi szer-nél jobb és biztosabb orvosság . . .

A pincéri név becsülete. A művelt társadalomban most már, hála Isten, mind kevesebb az olyanok száma, akik holmi születési, családi, vagy bármelyes hagyományi viselkedésből lenézésüket éreztetik a náluknál alantabb álló osztályhoz tartozókkal. Mindazonáltal mégis akadnak hébe-hóba *Drakulitsok*, *segédjegyzőcskék*, vagy afféle *Bernáth Schönök*, akik összeférhetetlen természetűek, gőgjük vagy közönséges butaságból eredőleg minduntalan beleköfnek egyes, nekik mit sem vetőknek, inzultálván azokat minden legkisebb ok nélkül. Ez utóbbiakhoz tartozik *Kétszery* ur is, egy keszthelyi adótitiztesce, aki a lenézett pincérfoglalkozást illetőleg ugyancsak kimutatta a fogaféherét, ami abban nyilvánult meg, hogy a keszthelyi ipartestületi bálon egy ottani barátért, neki csak — rongyos pincért) brutálisan provokált, amely provokáció azonban rossz szul sült el, mert a provokált fél amolyan *Lukács-féle érezhető okokkal* szolgáltatott neki bővebb magyarázatot. A gyöngye morális és értelmi alapon álló köztisztviselő ezen eljárását egyébként Legát főpincérnek a f. hó 1-én róla kiadott nyilatkozata a következőképpen világítja meg: — »*Nyilatkozat.* Az ipartestületi bálon, a rendezőség szíves meghívása következtében, mint vendég voltam jelen. Hajnalban az én asztalomnál játszó zenekart, *Kétszery Géza* elhallgatásra hívta föl. Figyelmeztettem, hogy a cigány most nekem játszik. *Kétszery* tovább is okvetiellenkedett, s miután higgadtan ismét figyelmeztettem, hogy ne háborgasson tovább, erre azt mondta, hogy neki *egy rongyos pincér* nem parancsol. Szóváltás után, mint kocsmában a kocsis, botjával rám vágott, maire én önvédelemből alaposan megpofoztam. Nevezett mult héten nyilatkozatot tett ellenem, mely nyilatkozatban engem eb módjára *elvert*, ezenkívül *pimasznak* nevez, *bottal és kutya-korbáccsal* fenyeget, vagyis ismét feledi

az uri társadalom legelemibb szabályát, hogy t. i. művelt ember tettlegességre nem vetemedik. Addig is, míg *Kétszery* ellen a büntetőbiróság meghozza a nyilvános helyen való verekedésért és sajtó útján elkövetett becsületsértésért az ítéletet, *Kétszery* Géza adótitiztnek, köztisztviselőhöz nem méltó viselkedését ajánlom a zalaegerszegi kir. *pénzügyigazgató* ur szíves figyelmébe. Keszthelyen, 1904. február hó 1-én. *Legát György*, az »Amazon-kávéház« főpincére.«

Főzökisasszonyok babsalátája. Darmstadtról nem sokkal többet tudunk, mint-hogy valahol Nagy-Németországban van. Bizonyosak lehetünk azonban felőle, hogy Darmstadt csak olyan »gemütlích« teistoburg város, mint a többi, amelyekről még annyit se tudunk, mint Darmstadtról. A gemütlíchséghez elválaszthatlanul hozzátartozik a babsaláta iránt táplált előszereketnek ősi erénye — babsalátát tudvalevőleg már a honfoglaló barbár germánok is ettek, bár még akkor főzőiskolák nem voltak se Darmstadtban, se másutt. Az ősi erény mindmáig fennmaradt s a kultúra térfoglalása nem hagyta érintetlenül a babsaláta-kultuszt sem. Darmstadtban ma már főzőiskolában tanítják tudomány alapon a babsaláta szakszerű készítését s a német irodalmat számos és alapos babsaláta-tudományi munka gazdagítja. A széles alapon művelt babsaláta-tudomány haladásában azonban ugylátszik, valami csuszamlás történhetett, amely föltetésre alapul szolgál a darmstadti főzőiskolának legutóbbi nyilvános babsalátavizsgálata. Az történt ugyanis ezen a nagy érdeklődéssel kísért nyilvános vizsgálaton, hogy mindazok, akiknek a tudományos szakszerűséggel elkészített babsalátából jutott, egymásután hullottak el, mint a legyek. A főzökisasszonyok közül is egy napon kilenc halt meg a babsalátától. Német tudományos körökben nagy kíváncsisággal várják ezek után a legközelebb összeülő nemzetközi babsaláta-kongresszus eredményét, mely a német szaktudomány-nak a babsaláta-kultusz terén elért vívmányait lesz hivatva a esődbejutástól megmenteni. A kongresszuson magyar részről Pázmándy Dénes fog résztvenni.

Lebaudy eltűnése. I. Jakab urról a párisi »Gil Blas« nyomán azt ujságolták a lapok, hogy az operett-fejedelem a londoni Savoy-fogadóbeli lakásáról ezelőtt pár nappal egész kíséretével eltűnt. A császár eltűnése okául azt mondják, hogy egyik szállítója a számláját két rendőrtisztviselő kíséretében küldte föl a szállóba. A Sahara leendő nagy urát roppant fölháborította a londoni kalmárnak ez a vakmerő eljárása, s ennek következtében úgy eltűnt a fogadóból, hogy még máig sem tudják, hogy hol és milyen fenséges név alatt lakik. Miután pedig azt se tudja senki, hogy a fogadói számlát kiegyenlített-e, ennél fogva óva intjük a hazai szobafő- és főpincéreket, nehogy valamely I. G. Felsőge a Saharának, valamelyiküket felültesse. Mert tetszik tudni, a fogadói szélhámosoknak ez az eset éppen kapóra jön, s nem lehetetlen, hogy egy-kettő nem-e próbál élni a folségesnek kínálkozó alkalmal.

Ünnepélyek, vigalmak.

Bál a kisvendéglősöknel. A székesfővárosi kisvendéglősök és kocsmárosok ipartársulata által f. é. március hó 8-án tartandó bált előkészítő »vigalmi bizottság« hetenként szerdán délután 3 órakor tartja

összejöveleteit a Dob-utca 89. szám alatt lévő ipartársulati helyiségben. Ezen ülésen a *báli rendezőségbe* beválasztott minden egyes, valamint az összes tagok a bizottsági elnökség által föltétlenül kéretnek megjelenni.

Pincér-bál Nagykánizsán. A nagykánizsai V. K. P. és Ny. segélyző és elhelyező egylete közgyűlésével kapcsolatban tételt sző egy az idén tartandó pincér-bálról, amelynek eszméje — mint ottani levelezőnk írja — már meg is valósult, a mennyiben a vigalmi bizottság máris megkezdte működését, elhatározván, hogy a rendezendő bált f. é. március hó 8-án fogja megtartani, a Polgári-egylet összes termelében. A n.-kánizsai pincér-bál elé — hasonlóan a dunántúli pincér-bálokhoz — a közönség minden körében nagy várakozással tekintenek.

Bernáth Schön

meg a borraival.

A multi lapunkban fenti címen egy Budapestről Győrbe származtatott krajcáros lapocská névleges főszerkesztője, goldstein-szameliskodását említettük meg, aki egyéb alkalmasabb pódium híján kiállt a lapocskája élére és elkezdett kiabálni, hogy: én vagyok a Bernáth Schön! A munkácsi honfitól elsajátított ezen szavakat pedig azokhoz a fővárosi pincérekhez intézte, akik az ő bernátschönségét kellően nem respektálták a multkorában, amikor itjtártában nagyon szeretne volna érvényesíteni Számi-i tekintélyét. Ezért tehát Schön Bernáth nagy hamarjában egy füst alatt *le-Zsarolózott* és *Szemtelenezett* minden pincért. Szóval számélszkodott. Hogy pedig mi ezt a számélszkodását szóvátettük, újra kiállott lapja porondjára és nagy vehemensen megint elkezdett *khüpkölnödni*. Ez az újabb *khüpkölnödé* persze most mi ellenünk is irányulna s Bernáth Számilem nagyot kurjantana örömeiben, ha az ő *abccab* tudása és korlátoltságára valló fésületlen szavaival letudna bennünket — khöpní. Azonban az ilyen khöpkölnödések csak akként szokás figyelembe venni, hogy a győri zsidóhitközség tacsfmódon viselkedő néptanítója ülepére feszülő nadrágot kiporolják jól, mint valami kétfenekű dobot.

A győri intelligens zsidóságnak, illetve a győri zsidóhitközség érdemes vezetőségének figyelmét pedig felhívjuk az intelligenciának legegységesebb részével sem rendelkező Schön tanítóra, akinek legutóbb fitogtatott szellemi fogyatékosságánál fogva erősen kételkedünk abban, hogy a rábizott és megfelelő műveltséghez kötött állásnak képes volna megfelelni. Hű bizonyítéka egyébiránt ennek ez az alábbi közlemény, amit egy győri főpincér ír ezen a címen:

Mégegyszer — Bernáth Schön.

A sajtó egyik legszebb feladata, hogy ott, ahol a közügy rovására visszaélés történik, azt kiméltlenül feltárja, nehogy egyesek kapzsisága következtében azon csorba ejtessék.

Ez elég ok arra, hogy a sajtó emberétől, illetve minden újság szerkesztőjétől megköveteljük, hogy tanult és erkölcsileg kifogástalan legyen, mert ha ezen kellékek egyike hiányzik, akkor nem szabad a lap élén állani, mert olvasói erkölcsi kritikáját csak annyiba veszik, mint annak a mesebeli papnának a predikációját, ki hűveinek lelkére kötötte, hogy szomszúságuk oltására csakis vizet használjanak, ő maga pedig börtől részegen fetrengett mindennap az utca sarában.

Schön Bernáthban, a »Győri F. Ujság« névleges főszerkesztőjében, kevés van a tudásból, de még kevesebb az erkölcsből és így budapesti szaktársaink feletti kritikáját annyiba vesszük, mint egy feltűnési viselkedésben szenvedő *félbolond* rugdalódszásait. Schön Bernáth különben sem sértheti meg budapesti szaktársainkat, mert ezek erkölcsileg oly magasan állanak felette, hogy Schön Bernáth lába alá meglehetősen magas számolyt kellene tenni, míg az egyenlő mértéket elérné.

Schön Bernáthot multkori cikke megírásánál nem vezérelte a közügy, hanem tudtára akarta adni korlátolt számu olvasóinak, hogy Budapesten volt és végigevett egy bankettet. Én azonban fogadást ajánlok, hogy a bankettjegy ára nem az *ő daleshoz szokott* zsebéből került ki, hanem holmi potyajegy volt; ha semmi egyebet nem tudnánk Schön Bernáthról, az köztudomásu, hogy rendkívül nagyon pályázik — a potyára.

Hogy ki és mi ez a nagy erkölcsbiró, ez a következőkből hűen kiviláglik:

Schön Bernáth csak névleges szerkesztője egy Budapesten nyomandó zuglagnak. Fizetése ezért nincs semmi, de a helyi hirdetések jövedelme őt illetik meg s így inkább hirdetési ügynök mint szerkesztő. Ha megessik, hogy az első oldalon valamivel több a hirdetés és kevés a hely, a nyomda személyzete az ő *kéziratát* más célra használja fel.

T. szaktársaimat végül figyelmeztetem, hogy Schön Bernáthnak szóbelileg is adjuk meg a választ, mihelyt arra alkalom nyílik.

Schön Bernáth — a vizontlátásra!!

V. J.

ÜZLETI HIREINK.

— Helyváltozások. —

Praktikus üzletemberek. Fogadósok, vendéglősök részére kevés olyan ország van, mint a mi szép Magyarországnak. Megáldotta ezt a jó Isten minden oly dologgal, amire vendéglősnek, kocsmárnak szüksége van s amiből ezek igen szép hasznukat látnák, ha kissé praktikusabban gondolkoznának. Borkereskedőre, csemegezőlő, gyümölcs stb. ily cikkekbészerezésénél közvetítőre nem volna szükség, mert mindezeket a termelőtől közvetlen és sokkal jutányosabban mint magunk szerezhethetők be, sőt az ilyenek nagybani forgalmazására az erre alkalmas üzleteink révén is berendezkedhetnénk. A vendéglős-iparosztályban vannak néhányan, akik működésüket más irányban is kiterjesztik s ennek a praktikus munkálkodásnak rendesen meg volt a maga jó oldala. *Juránopits* Ferenc, a vidék első városa s első vendégfogadósának (s kivül még egy-kettőnek) elég szépen jövedelmezett a sör-nagyraktározással, míg ugyanott *Salamon* János kávésnak, (aki ma szintén szállodás, szőlőtermelő és háztulajdonos) ugyancsak szép százasokat hozott a kávéüzlet mellett alma stb. gyümölcskereskedéssel való foglalkozás. Nem monduk valótlan azzal, hogy ez a praktikus üzletieskedése járult leginkább hozzá jelenlegi tekintélyes vagyonához. Mi csak dicsérni és tisztelni tudjuk a mi osztályunkból — sajnos elég kis számmal — való azon egyéneket, akiknél eme valódi üzletemberei élelmességet látjuk megnyilvánulni. Végre is ezek az említett dolgok a mi szakmánkhöz állanak legközelebb s azokat kihasználni jogcímünk erre elsősorban is nekünk lehet ez.

Minderre pedig e futó pillantást abból az alkalomból tettük, mert a nagybányai *Nagy-szálló* derék fogadósa, üzletével kapcsolatban nagy gyümölcsraktárt fog föllállítani, amelylyel lehetővé teszi, hogy a hazai vendéglőség a fogyasztásukban szükséges gyümölcsöt jutányosan és megbízható helyről szerezhessék be. *Rumpold* Gyula t. szaktársunk, aki ezen élelmességét már Kassa, Kropf és miskolci fogadós, illetve vendéglőssége alkalmával is sikeresen kipróbálta, ezt a Nagybányán való letelepedésével, a gyönyörű almák hazájában még megfelelőbben fogja érvényesíteni, de kívánjuk is őszintén, hogy praktikus fogadósunk ebbeli számításai mindenben a legszebben sikerüljenek.

Hymenhierek. A multiszámunk ezen című közleménye első eljegyzési híret a következővel helyesbítjük. *Weinberger* Lajos, a főváros Váci-körúti *Schreiber*-féle kávéház főpincére, Aradon január hó 31-én jegyezte el *Grünwald* Sándor kávéháztulajdonos bájos, szép leányát, *Józsa* kisasszonyt. Az eljegyzést, mely a közbejött események, valamint a boldog vőlegény nagy elfoglaltsága miatt táviratváltás folytán történt meg, kettős ünnepély követte, még pedig egy Budapesten s a másik a menyasszonyi háznál, ahol a Korona kávéház népszerű tulajdonosát, *Grünwald* Simon szaktársunkat mint boldog örömapát számosan üdvözlőlték jóbarátai és ösmerősei. A kézfogói kellemes mulatságon többek köszöntették föl a leendő párt s kívántak nekik mind egyetemben mindvégig felhőtlen szép boldogságot.

A főváros egyik legforgalmasabb utcájának, a Soroksári-utca 14. sz. vol Spáring vendéglőt Oszterleitner János átvette és azt ünnepélyesen a napokban nyitotta meg. Az új tulajdonosnak jó üzletet jó konyhája s termelőitől vett kitűnő borai biztosítanak.

Eszéken a Weingruber nagy-szálló testvértulajdonosa a megyeház előtti téren diszes kioszkot létesítenek. Az erre vonatkozó engedélyt a városi hatóság, mint középítési hivatal már kiadta.

Spáring János, a IX., Soroksári-utca 14. sz. vendéglő volt kedvelt tulajdonosa, a Csömöri-ut 21. szám alatti vendéglőt vette át, amelyet a mai igényeknek megfelelő szép berendezéssel látott el. A megnyitás nagyszámu közönség jelenlétében tegnapi szombaton történt.

Családi öröm. *Ujhelyi* Lajos fővárosi vendéglős kartársunkat, a fővárosi főpincérségnek annak idején egyik népszerű tagját kellemesen örvendeztette meg a napokban neje, egy kedves kis babával ajándékozván meg őt. Az újszülött a szent kereszttségben *Erzsébet* nevet nyert.

Az aradi Baross-kávéházat, *Kmetykó* Lajos volt tulajdonát, nem *Rittler* József, mint azt 5-ik számunkban írtuk, hanem ennek derék fivéröccse, *Rittler* János vette át, aki a régebbi időben mint főpincér Aradon huzamosb időn keresztül működött. Az utóbbi időben Aradnak egyik élénk vásárpiacán forgalmas kocsmá- és fűszerüzlete volt, amelyeket jelenlegi üzletének átvétele alkalmával adott el. A Baross-kávéházat a közelgő tavasz beálltával megfelelő új berendezéssel látja el a törekvő új tulajdonos.

Budapest fél középpontján (mint ahogy a Magyar Színház táját nevezik) a Szövetség-utca 42. szám alatt lévő vendéglőt *Vehesity* György bírja. A praktikus vendéglősnél ugyanis állandóan olyan kitűnő kirántott halak, Tordai meleg és

hideg pecsenyék, friss töpörtös pogácsák és termelőktől vett jó borok vannak, hogy nemcsak a VII., de a VI. kerület lakóinak nagy része is oda jár s teszi forgalmassá a *Vehesity*-vendéglőt, valamint ennek egész környékét.

Üzlet átvétel. *Koszu* J., a VII., ker. Izabella-utca 19. szám alatti üzletet megvette, melyet szépen berendezve f. hó 11-én nyitott meg nagyszámú vendéglátó részvételével.

Mayer Hubert, volt Podmanický-utcai jóhírű vendéglős, a VIII. ker. Bem-utca 16. szám alatt új vendéglőt nyitott A szép berendezésű vendéglő jömenetét jó magyaros konyha és termelőktől vásárolt borok biztosítják.

Helyváltozások. *Blau* Zsigmond Versecen a Baross szálloda főpincérei állását tölti be. — *Klein* János Szegeden a Kossuth kávéház főpincérei állását tölti be. Ugyanily minőségben *Vass* József a New-York kávéházban működik. — **Eger:** (*P. J.* tudósítása) *Lukács* József a Széchenyi kávéház főpincérei állását tölti be. Ugyanilyen minőségben *Tamássy* Károly a Kaszinó szálló éttermében működik, míg ugyanitt a kávéházban *Csakay* Sándor tölti be a főpincérei állását. A Nemzeti kávéházban *Klein* József főpincér működik, míg a Fiume kávéház főpincérei állását *Fischer* Adolf tölti be. — **Pécs:** *Nyárády* József f. hó 1-én a Vadember szálló éttermében főpincérei állást foglalt. Előbb viselt állásában, a Nádor kávéházban, mint segédpincér *Turi* József váltotta őt föl. — A Hungária sörözőben *Szűsz* Frigyes foglalt közelebb főpincérei állást: ugyanitt a kávéházban *Schwartz* Zsigmond nappali fizetőből éjjeli főpincérré lépett elő, míg az ő utódja *Hengel* György, a Pannónia volt főpincére lett, ki e minőségben már huzamosabb ideig teljesített a Hungáriában szolgálatot. *Hengel* Gy. utódja a Pannóniában *Gagel* József lett. A Hungáriában még *Arany* Mihály nyert legutóbb segédpincérei állást. *Fekete* Sándor a Hungáriában viselt főpincérei állását a Központi kávéház főpincérségével cserélte föl közelebb; családi körülményei azonban elszólítják őt Pécsről, minél fogva a napokban *Frank* N. váltja őt föl Budapestről. — Az Otthon kávéházban *Grosz* Sándor — ki magát önállóitan szándékozik — a főpincérségben *Földváry* Ferenc váltotta föl; ugyanitt legutóbb *Szicszay* J. nyert segédpincérei állást. — A Royal kávéházban *Kokas* István segédpincérből reggeli számadóvá lépett elő, míg az ő helyét *Nagy* Kálmán foglalta el, miután az Otthon kávéházból, hasonló minőségben volt alkalmaztatásából, kilépett. Ugyanitt mint tekeőr *Babay* Ferenc működik. — A vasúti vendéglőben, Anker Jakabnál, a számadó éthordói állást *Zabrenky* Hugó tölti be. — A Központi kávéházból a hosszú ideig volt felszolgáló, *Fischer* Ödön kilépett s helyét *Muska* Győző foglalta el. — **Kassa:** (*M. Gy.* tudósítása) *Weisel* Karoly az András kávéházban segédpincérei állást foglalt. A Braun Ferenc éttermében *Bernát* Károly éthordói állást nyert. — Siklóson a Pelikán szállóadában mint kaszinópincér *Gera* Lajos nyert alkalmaztatást. — *Korbuz* *Somorjai* Lajos Fiuméb autózott hajó-fizetőpincérei állás foglalt. — **Temesvár:** A Tiszti kaszinó kávéház főpincérei állását *Pocell* János tölti be, míg *Ledvinka* Károly mint segédpincér van ugyanottan alkalmazásban. — *Agora* Árpád és *Pakurár* János a vasúti vendéglőben mint éthordók működnek. — *Átrinyi* Antal a Vendt kávéház főpincérei állását tölti be. — A Hungária szálloda szobafő- és főportási állását *Felner* Arthur tölti be. Ugyanitt az étteremben *Szabó* György és *Maits* Mihály mint éthordók vannak alkalmazva. — A Kazanits étteremben *Friss* Ede főpincér mellett *Kollec* Vilmos és *Neubauer* Tamás éthordók működnek. — Kissodai Ladányi *Ladányi* Ede, a szegedi Ope. mozg. bizottságának volt első ellenőre, a Koronaherceg szálloda szobafőpincérei állását tölti be. Ugyanitt mint főportás a miskolci Koronában hosszú ideig ily minőségben volt mosonyi *Láng* Pál működik. A Frimmel vendéglőben *Mayer* Lajos és *Faltzer* László éthordói állást töltik be. — *Dorer* József a Koronaherceg kávéház reggeli fizetőpincérei állását tölti be. — *Erdélyi* Ferenc főp. a j.-városi Vadember kávéházban működik. Ugyanily állást tölti be *Szatler* József a Potyka kávéházban. — *Németh* Ferenc a Józsefvárosi Schubert szálló főpincérei állását foglalta el. — A Szarvas szálloda étterme főpincérei állását, *Somogyi* Vince kartszunk helyét *Kornstein* Károly, aki ott közel 10 évig éthordó állást töltött be, foglalta el. — A Józsefvárosban *Leitner* József

a Spacil kávéház főpincérei állását tölti be. — Az aradi Japán kávéházi főpincérei állást *Fiedler* Gyula töltötte be. Mellette *Szabó* János és *Raszka* Jenő mint segédpincérek nyertek alkalmazást. *Buzsáky* Ferenc a lugosi Magyar Királyszálló főpincérei állását f. hó 10-én foglalta el.

HÉTRŐL-HÉTRE.

Téli dal.

A vén fogadós meséiből.

Írta: **Botoz.**

B e v e z e t é s .

Mire jege, hava elolvad a télnek,
Vége leszzen ezen téli-dal regének . . .

Szélben rezzen az ág s hull a dér le róla,
Madársereg rebben a zizegő szóra.
Es ijedten száll föl a legmagasb fára,
S onnan néz csicsegetve a fehér világra . . .

Fehér az egész táj, a bérc, völgy s a róna, —
A föld mintha egy nagy lisztes-kendő vóna:
Melyből a gazdasszony most önté ki lisztjét,
Ami rája tapadt, a szelek viszi szét.

Szinte füstöl bele a róna s a berek,
Ugy száll a fergeleg, — ez a bolond gyerek;
Pedig hó sem esik s az ég alja tiszta,
D'azért szél a havat hordja össze-vissza.

„Bolondforma idő!” — szól Bonifác Fátul,
Akit nyakba hóval szél szór elül s hátul;
„Bolondforma idő!” — mondja Fátul s erre
Szél, hófuvas jobban veri és mind egyre . . .

„Hé, Bonifác öcsém! hová oly sietve?”
Szólt rá a Karaván fogadós nevetve.
„Makért!” felelt vissza nagy hangosan Fátul,
S tolták őt a szelek, hol elül, hol hátul.

Közelgett a nagy bőjt, tehát édes anyja,
Bonifácot makért küldé a városba;
Igaz, hogy csúf idő volt. — Szibériában
Sem vala tén zord s fagyasztóbb akkortáiban.

Am de mindez Fátul el nem riasztotta,
Sőt útjára a maké üzte, csábította;
Merthogy a makósért élt-halt Fátul szörnyen,
Utra birni hát őt lehetett nagy könnyen.

De volt rá más ok is: vonzotta a város,
A falutól távol lévő Kisvirágos
S a városban — de ezt nem mondom el
[mindjárt,
Tehát Fátul immár fél utján is túljárt.

Mikor pedig már a város alá ére,
Bonifác egy nagyot ültöt a fejére:
„Üssön a mennydörgős az eszembe!” mondta,
S mint egy hőségs, olyan mérges leve
[nyomba . . .

Hát a baj, amely e hörcsög-mérget szülte,
Az volt, hogy a pénzt otthon felejtette;
Pedig anyja neki kétszer is mondotta:
„Bonifác, a pénzre jól vigyázz az utba” . . .

„No de hiszen nem oly nagy ez a baj” — szóla,
S reménykedve nézett vissza a fogadóra;
A Karavánostól kér pénzt mákra, kölcsön . . .
Holnap visszahozza, vagymég máma, rögtön . . .

Vissza ment hát; a fogadó nem volt messze,
Itt azonban akadt borzasztó nagy nesze;
A Karavánosné szidott egy nagy tótól,
Mert az rosszul tett a nagy fazékra fótól.

Pedig e bődönre, hej, szükség vagyok ma,
Disznóhús, káposzta rengeteg halomba,
Várja s nagyon várja, — de ördög a tótját!
Ha fordítva alkalmazta rá a főtját.

De hát mit volt tenni, megtörtént az eset,
Még pedig úgy, hogy rajt segíni se lehet;
Mi lesz most már, mi lesz! zajgott a nagy
[asszony . . .
Ha nincsen kézfogó, nincsen lakodalm!

„Nincs hát!” — szólt vígan a fogadós né férje,
Kit mulattatott a drótos szerencséje . . .
„Sose aggódj asszony, e rossz fazék dolgon,
Lesz kézfogó s lakzi, lesz bizony, ha mondom.”

Ekkor vette észre Fátul Bonifácot,
„No, majd hoz Bonifác fazekat, meg mákot!”
Szólt a fogadós mosolyogva s nyomba
Küldé Bonifácot Virágos városba.

Első ének.

Melyben egér sügja be a féltett viszonyt;
Nagy hegyek egeret így születnek s viszont . . .

A farsang utoljárt járta, még egy-két nap,
Azán vége minden földi vigalomnak;
Mig csak a zöld farsang be nem köszönt újra,
Addig ki se vágyjon vidám lakzi zajra.

Es ez így volt bölcsen s javára sokaknak,
Kiváltképpen pedig sok olyan ifjakkak,
Kik kézfogójukat farsangveggel tarták —
S lakodalmukat a kikeletre hagyták . . .

Hány volt olyan, kinek szive, lángja, heve,
A hosszú bőjt alatt buborékká leve,
S ki ez idő folytán fölismerre rendre,
Hogy ő még nem érett meg a szerelemre.

Ilyenkor persze a kilüszött esküvő,
Szürke füst lett, nem pediglen rózsafelhő,
Mely lebbenő szélben ide-oda foszlott . . .
Az idő szerencsét soknak ilyen osztott.

(Folytatás.)

Szerkesztői posta.

Hevesvármegyei Hírlap. A példányok utólagos beküldéséért szives köszönetünket tolmácsoljuk. A multéhoz hasonló hiba többé nálunk nem fog előfordulni.

B. I. Pozsony. A bortermés és fogyasztási mennyiséget illetőleg nem Olasz-, hanem Franciaország áll első helyen. Olaszország csak az utóbbi években szállította lőréi révén emelkedett említett hírnévre. Mindezekben, valamint az összes bortermő országokon fölül áll Magyarország, mert minőség dolgában olyan borok, még speciálisok sem, mint nálunk, sehol sem teremnek.

G. S. kávéházutalajdonos Arad. Sabloniából kijövéünk, rectifikálást eszközölkünk. Szivélyes üdv. — **Komé Pecs.** Szolgabírósg-koeszmárosságot megkeresni szükséges, mivelhogy merkantilisták bizonyítékra várnak. A . . . t máma minden zöldborkor terem. — **R. I. Szombathely.** Hiba van a posta körül, miután az írott címre küldött lapok vissza jöttek. — **S. N. Keszthely.** Szives köszöntés Balaton legszebb partjára, az ügyek fölött való örökösödésért. Levelek jönnek. — **G. J. N.-Kanizsa.** Levelek egymást keresztezve jártak: máskülönb minden rendben. — **P. J. Eger.** Tudósításai dolgok jöttek, a többi szintén intéződött. Levél jön. Dobó híres hónapja szivélyes üdv. — **S. J. Cegléd.** Kérdeztél címekre jár a lap, jelzeteknek pedig küldetted. Levél érkezik. — **Hortobágyi B-zs . . .** Formát, formát a versnek! vagy pedig semilyent se. A leány szépsége is lehet tündér Ilonai, angyali vagy bármilyen fenséges, de ha alakja nincs, a szépség tökéletlen. Már pedig minden vers — különösen a magyar vers — csak úgy szép, ha ütemben, hangzatban, zengzetben, de mindenképpől mérték és alakban — tökéletes. — **Cs. L. Arad.** Csak még egy *kiesinyig* fiatal barátunk Lassan-lassan minden sorra kerül. — **B. L. Kaba.** Hogy tudtuk meg az *adresát*? — hát tetetszik tudni, *Mind n* Tamás mindent tud és mindenkét lát. Különbben is neki unoka, nagy nénye ama bizonyos — kabai asszony. Mindazonáltal annak, hogy ez az *igazi jó kis lap* olyan nagyon tetszik, mi legjobban örvendünk. Üdv. — **R. Gy. Nagybánya.** Köszönet a küldöttékért, reneszen beérkezett. De azért a fölajánlott lakó szobákat igénybe vendjük. Szivélyes üdv. — **H. I. Kaposvár, B. L. Kaba, G. J. és L. J. N.-Kanizsa, H. és K. Barcs, R. V. Sz. Fehérvár, R. F. Komárom, M. J. Lőcse, F. S. B.-Bereny, K. L. Szt.-Lőrinc, V. M. Érsekújvár, K. J. H. I. és R. J. Kaposvár.** Az utalványozott összegeket kiadóhivatalunk köszönettel itt nyngtatja.

Általános közhasznú rovat.

Milyen lapokat olvassunk?

„Szeged és Vidéke” — Politikai napilap. Az áltold legnagyobb, legterjedelmesebb napilapja. Megjelen naplában kétszer, előfizetési ára az esti kiadással együtt egész évre 28, negyedévre 7 korona. A reggel megjelenő lap 24 korona és negyedévre 6 korona. Szerkesztőség: Szeged, Károly-utca 10. Kiadóhivatal: Schulhof Károly könyvkereskedése.

Komáromi Lapok. (Komárommegyei Közlöny). Dunántúl legrégebbi lapja, megjelenik minden szombaton. Előfizetési ára: Egy évre 10 kor. Negyedévre 2 kor. 50 fillér. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Komárom, Megye-utca 313.

Debreceni Független Ujság. Politikai napilap. A hajduvidék legrégebbi lapja. Szerkesztő: ifj. Móric Pál. Előfizetési ára: Egy évre 18 korona, negyedévre 4 kor. 50 fill. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Debrecen, Piac-utca 47. és 42. szám.

„Balatonvidék”. Politikai hetilap. A Balaton- és Keszthely és vidéke közkezdelt lapja. Előfizetési ára: Egy évre 10 korona, félévre 5 és negyedévre 2.50 kor. Szerkesztőség és kiadóhivatal: — hová laprendeles, hirdetés, megbízás stb. intézendők — Keszthely, volt gazdasági tanintézet épülete.

Figyelmeztetés!

Azon családok, aki a maga és családja lelki üdvösségére gondol, el ne mulassza a „Verses Szentírás” beszerezni. — Az egész négy kötetből áll és 9 K. 60 fillérért kapható egyedül a Verses Szentírás kiadóhivatalában Egerben, (Heves m.) Ugyanaz kapható nagyobb kiadásban, egy kötetben, ára 10 kor. 40 fill.

A 6 napi munkálkodás

valamint az összes bibliai történetek a világ teremtésétől a mai napig befoglaltatnak a most megjelent Verses Szentírásban. Ára — 2176 oldal négy kötetben — 9 korona 60 fillér. Megrendelhető a Verses Szentírás kiadóhivatalában Egerben, (Heves m.). Ugyanaz egy kötetben 10 korona 40 fillérért kapható.

BORVÁSÁR.

Egri borok!

Atyám, Babocsay Sándor ügyvéd borainak kezelését átvettem. Vannak pincéinkben: fillokszera előtti „ó-vörös” és 1901. evi fehér borok. — Kis- és nagymértékben eladó. — Babocsay Gyula gazdász, Egerben.

Nyilttér.*)

Erzsébetfalván „egy ház”, melyben szatócs-üzlet és lakosztály van, 155 □ telekkel, szabadkézből azonnal eladó. Ugyanott egy egész új „Grammophon” 50 lemezzel potom áron eladó. Cim a kiadóban.

*) Az e rovatban közleményekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Üzletek vétele és eladása.

Ezen rovatban hirdett üzletek kizárólag lapunk kiadóhivatalával vannak összekötésben. — Az erre vonatkozó tudakozások a kiadóhivatalhoz intézendők.

Magyarország

egyik első nagy városában most épülő s a tavaszra befejezést nyerő új vendéghajózájára — melynek 52 vendégszobája, étterme, télikertje és előké nagy kávéháza lesz — bérlet keresttek. Évbérlét 20.000 (huszezer) frt.

Aranybánya!

Budapest legelső „Köser vendéglője” betegség miatt átadó. Napi forgalom 1 2—2 hektó bor és 2—3 hektó sör. Azonnal lefizetendő vételár 3000 forint.

Két vendéglő

egyik a főváros központján 1000 frtért, s ugyanennyiért egy másik az egyik legforgalmasabb ut elején — napi nagy forgalmakkal — eladók.

Négy gyar között

„nagy jövedelme” hajtó vendéglő 1000 frtért — azonnal átadó.

700 forinttal

rendelkező fő-pincér teljesen berendezett s kellő mennyiségű itallal (saját termés) ellátott vendéglőt, — mely biztos megélhetést nyújt a fővárosban. — mint vendéglős azonnal átvehet.

Polgári vendéglő.

a Józsefvárosban elsőrendű polg. vendéglő, azonnal átvehető. Házbér 1360 kor. — 50.

Két kávéház között

jömeneteli vendéglő — utcajárdai nyári kérésessel árnyékponyvával, — azonnal eladó. — 51.

Ujonnán

s a főváros egy élénk nagy forgalmú utján berendezett, szép vendéglő — nősülés és elköltözés miatt — azonnal olesón átadó. 31.

Jó helyen

a fővárosban egy biztos existenciát s nagy jövedelmei biztosító vendéglő 4000 kor. eladó. 33.

Soroksári-

utca elején jömeneteli vendéglő jutányosan 1000 frtért átadó. 34.

Legelső

közlekedési útján, a k. pályaudvarhoz közel kitünő vendéglő üzlet, 9—12 szállodai vendégszobával 10.000 kor. ért átadó. 11.

Elsőrendű

kocsmai üzlet a III. ker. legforgalmasabb helyén, munkások központján 1000 frtért eladó. 13.

Első

fő-utcáján bpestnek egy előkelően berendezett szép vendéglő olesón 4000 koronáért eladó. 14.

Fővárosi központon,

színház mellett, élénk forgalmú vendéglő-üzlet 2000 frtért átadó. 17.

Legélénkebb helyen

a fővárosnak, télen-nyáron nagyforgalmú vendéglő üzlet, nagy udvari kert, szép lagosokkal, egész házzal együtt 7000 koronáért átadandó. 18.

Vállalkozók, Részvénytársaságok, Bortermelőik és Vendéglősök figyelembe!

Vidéki nagy kereskedelmi és vasúti forgalmú város első szállodája eladó. Az üzlet áll: egy két- és egyemeletes épületből, melynek udvara a Fő-tér és egy másik forgalmas utcára szolgál. A szállodának 35 szobája, nagy táncterme, elegáns éttermei és kávéháza, azonkívül polgári vendéglője, nagy kerthelyisége és két jégverme van. A szálló értéke — az összes berendezéssel — 110 ezer forint, amely azonban a szállóval szemben városi színház településével megkétszereződik. A rendkívül nagy jövedelme hozó fogadói üzlet vételéhez 40—50 ezer frt szükséges. 19.

Rendkívül

nagy forgalmú kereskedelmi városban, szálloda s vendéglőnek épült egyemeletes ház, mely négy utcára szögellik és a katonai laktanyák közelében áll, — a családó elhunyna miatt eladó. 20.

Fő-

forgalmi útján a fővárosnak, szép megélhetés s hasznos biztositó vendéglő 1000 kor. átadó. 23.

Elegáns

és értékes berendezései elsőrangú nagy kávéház a főváros legalkalmasabb s forgalmasabb pontján 10,500 koronáért átadó. — 28.

Szálloda és vendéglő

Dunántúl legnagyobb forgalmú városa legforgalmasabb helyén, 8 szoba, étterem, vendégszoba, nagy nyári kert-helyiség, téli-nyári kuglizó és egyletekkel, valamint a vendéglői épülethez tartozó dohánnyözsével (melyért évente 400 korona hasznóbért fizetnek), 5000 (ötezer) forintot eladó. Házbér 1100 forint. Évi sörforgalom kimutatható — 400 hektó sör, ugyanannyi bor.

A legnagyobb forgalmú

vasúti vonalon fekvő nagy városban biztos megélhetést nyújtó kávéház, melyhez dunára szolgáló gyönyörű nyári kertü veranda tartozik 35—40 frt napi bevétellel 3500 forintért jutányosan eladó. Házbér 1080 frt. — 39.

Nagy vasúti- és hajó-

forgalommal, legtöbb katonasággal rendelkező nagy vidéki városban, nagy kávéház, mely a múlt ősszel lett teljes újjonnan renoválva — nagy forgalommal és haszonnal, 6500 (hatezeröttszáz) forintért átadó. Évi bérlet 850 forint.

Legnagyobb vidéki

gócponton s kereskedelmi városban, melynek 45,000 lakosa van — mérszártszékkel egybekötött s nagy forgalmú, szép nyári vendéglő, közelében két kávéház és több gyárakkal eladó. Üzletvétel tulajdonossal megegyezés szerint.

Szép

és a házigazda által gyönyörűen berendezett vendéglő a főváros legforgalmasabb utcáján 500 koronáért átvehető. Házbér 800 frt. — 15.

Olesó kávéház

nagy forgalommal, Dunamenti székvárosban s ennek vasúti és hajóállomásával szemben, külön helyiség, 4 lakószobával, más városba költözés miatt azonnal átadó. Átlagos havi biztos bevétel 850—900 frt. Forgalom télen-nyáron egyforma. Vételár 3000, házbér 1000 forint.

Kerepesi-

úttól pár száz lépésnyire jóforgalmú kis vendéglő 600 frtért eladó. 44.

Főpincér

1000 frt óvadékkal étterembe kerestetik. Cim a kiadóban. — 300 frttal főpincér, ki nagy üzletekben volt — főpincéri állást keres. — Előkelő nagy üzletekben működött éthordó alkalmazást keres.

Dunántúl

egyik elsőrangú szállodája, mely két éve lett teljesen ujonnán berendezve, vendéglő étterem, nagy nyári kert, helyiség, kocsik, omnibusz-lovak stb. hozzártatózókkal 5000 forintért átadó.

A második

magyar fővárosban a vasút közelében, régi vendéglő üzlet, étterem, konyha, pince stb. berendezés, valamint az ezüst és fehérművel együtt — 1000 forintért eladó. 46.

Nyáron-télen

egyforma s nagy forgalmat csináló vendéglő a főváros alkalmas pontján — más városban üzletvétel miatt 2400 koronáért bármikor átadó. — 10.

Grammophon

két darab egész jó és új állapotban, jutányosan eladó. Cim a kiadóhivatalban.

Nagy jégszekrény és árnyékponyva megvételre kerestetik.

Pedálos cimbalom, használt s jókarban lévő megvételre, ugyanott cimbalom tanító is kerestetik. Cim a kiadóban.

Vendéglőhelyiség

a Szondy- és Bajnok-utca sarkán augusztus elsejére kiadó. Bővebb felvilágosítást nyújt a házmester.

EGYED PÁL

nagy mosó- és tisztító-intézete
BUDAPEST, VIII., Baross-utca 52. sz.

Elvállal tisztításra ingeket, gallérokat, kezeleket, függönyöket stb. amerikai módszer szerint, ércmész (clorsav) nélkül, a legolcsóbb árak mellett.

Fiók üzlet:

Práter- és Tüdő-utca sark.

A világhírű francia

Delbeck & Co.

reimsi pezsgőborgyár

és a műneheni Hofbräu

magyarországi főlerakata.

Válogatott fűszerárúk, mindennemű bel- és külföldi csemegék, magyar és francia pezsgő-borok, rum, thea, liqueörök, sajt, vaj, kassai, prágai, sonka, felvágottak, gyümölcsök stb. raktára.

BRÁZAY KÁLMÁN-nál
Museum-körút 23.

BRÁZAY KÁLMÁN

BRÁZAY KÁLMÁN

A hazai fürdők, kirándulók, fogadók, vendéglők és kávéházi üzletek, valamint az ajánlatos cégek és beszerzési források.

UTMUTAZÓJA.

Ezen rovatban mindazoknak, akik a lapot egész évre fizették elő, háromszor terjedő hirdetését egész éven át díjlanul közöljük. A három soron túl terjedő hirdetés minden szövege 4 fillérbe kerül. Nem előfizetőnek ez a hirdetés egész évre 10 korona, felévre 5 korona és negyedévre 5 korona és minden további szöveg 8 fillér.

Budapest. *Albert Viktor* vendéglője Rökk Szilárd-utca 10. A vidéki főpincérek találkozóhelye. Orosz magyar konyha, kitűnő borok.

Commerzse Kávéház. Tulajd. Petrovits György, József-körút és Baross-utca sarkán. Elsőrangú kávéház.

Felégi Ede »Elevátor kávéháza« Ferenc-körút. Elsőrangú kávéház, esténként zenestély.

Jäger Mihály kávéháza, »Urania épület.« Pincér urak találkozója. Reggeli kávé 10 kr.

Keresztessy Mátyás vendéglője József-u. 4. sz. Budapesti pinceregyleti tagok látogatott vendéglője.

Kisfaludy kávéház. Tulajd. Almássy Károly Teréz-körút és Szondy-utca sarkán. Elsőrangú kávéház.

Melikus kávéház. (Kmettykó Lajos tulajd.) Üllői-úton a klinika mellett. Elsőrangú kávéház.

Németh János vendéglője. Királyi Pál-utca. Régi üzlemberek találkozója. Orosz magyar konyha.

Szabaria kávéház (tul. Straszer Jakab). Dohány-utca és Nyár-utca sarkán. Üzleti helyek találkozója.

Arad. *Nagy Lajos* »Fehérkereszt« és »Központi« szállodái. Elsőrangú vendéglő-fogadók a város főutcáján. Éttermek, télikert és kávéházakkal.

Hungaria-kávéház. (Svárgula István tulajdonos) Előkelő kényelemmel berendezett és Arad legnagyobb kávéháza a közponon.

Kölbay István »Vadászkürt« vendéglője és sörcsarnoka. Magyaros konyha, termelőktől vette valódi borok.

Grünwald Simon Korona kávéháza, Árpád-tér 2. A pincérség régi találkozója.

Radó I. Fiume kávéháza a Szabadságtéren. Elegáns kávéház, a helybeli üzleti kartársak látogatják.

Japán-kávéház (Molnár Zsigmond tulajdonos). Fényes berendezésű keleti kávéház, a városházzal szemben. Az élte pincérkar találkozó helye.

Kass Béla éttermei és sörorzója a Szabadságtéren. Termelőktől vásárolt tiszta borok. Orosz konyha.

Leóny Ignác »Elite« mulatója. Előkelő, csinnal berendezett nagy kávéház, orosz árak.

Balaton-Berény. *Fehér Sándor* »Magyar Tenger« szállodája. A Balaton partján. Pompás terasz-vendéglő a paron, szép kilátás, orosz árak.

Barcs. (Telep.) *Hoffmann és Krausz* »Garni« szállodája az állomás mellett.

Csáktornya. *Friedl J.* Zrínyi szállodája. Magyar konyha és termelőktől vett borok. *Veisz Lajos* »Othón« kávéháza a város központján.

Csongrád. *Goda István* »Magyar király« szállodája. Étterem és kávéház.

Eszék. *Bolus M.* vendéglője a közponon. Magyaros orosz konyha, tisztán kezelt, valódi jó borok.

Győr. *Acel Miksa* Kisfaludy kávéháza, a városházzal szemben.

Buchler Lukács Sárkánylyuk vendéglője. Termelőktől vett borok, orosz konyha.

Elite kávéház (Herceg Ferenc tulajd.). Győr egyik kies pontján a Dunaparton.

Fehér Hajó szálloda (Meixner Mihály tulajdona). Elsőrangú szálloda, étterem, sörorzók — szemben a városházzal.

Hungaria kávéház. (Kuster Géza tulajd.) Elsőrangú kávéház a Baross-utcában.

Kranwacker Elek vendéglője, Deák Ferenc-utca. Termelőktől vett borok, jó magyaros konyha.

Németh Ferenc »Erzsébet«-kávéháza. A helybeli és vidéki vendéglős és pincér urak találkozója. Orosz árak.

Priekler Mátyás »Arany postakürt« vendéglője, Deák Ferenc- és Árpád-u. sarkán. Balatoni borok, orosz konyha.

Schuch Ferenc vendéglője, Arany János-utca. Helybeli pincér urak borozója.

Lugos. *Gsontos Gyula* »Központi sörcsarnoka« a város közepén.

Igló. *Bavessitz L.-né* »Vigadó« szállodája. A felvidék legnagyobb szállodája. Elegáns éttermek és kávéház.

Kolozsvár. *Fekete L.* vendéglője a »Vig Magyarhoz«. Orosz magyar konyha, a Kolozsvárt megforduló üzleti kartársak kedvelt vendéglője.

Gräff János vasuti vendéglője. A kolozsvári közönség kedvelt kirándulója. Termelőktől vett-erdélyi borok.

Grün A. »Budapest« kávéháza, az üzleti kollegák találkozóhelye.

Grand kávéház. (Gyáriás Dezső tulajd.) Elsőrangú kávéház. Kolozsvár központján.

Hungaria kávéház. (Roth A. tulajd.) Vidéki üzlemberek találkozója.

Központi szálloda. (Nagy Gábor tulajd.) A város központján. Elsőrangú fogadó; éttermek és kávéház.

Korona-kávéház. (Heiman tulajdonos.) A vidéki pincér urak látogatják.

Királyháza. *Gödör Gyula* vasuti vendéglője.

Körmend. *Heigl Ignác* »Kulcsos« vendéglője, Kulcsos-utca. Termelőktől vett jó borok, orosz konyha.

Neubauer János »Magyar Király« vendéglője. Balatonmelleki jó borok, orosz magyar konyha.

Scheck Ignác »Korona« szállodája a város főhelyén. — Étterem, sörorzó, kávéház.

Komárom. *Iffy Kass Gusztáv* »Magyar király« szállodája. Előkelően berendezett fogadó a Dunaparton.

Maitz Rezső »Vigadó« éttermei. Étkező és sörházi helyiségek, kitűnő italok, orosz magyar konyha.

Kis-Cell. *Várlaky Béla* »Hungaria« szállodája, előkelő berendezésű fogadó, étterem, kávéház.

Horvath József. »Uj kávéház« A helybeli elite közönség találkozóhelye.

Kaposvár. *Mester J.* »Zrínyi« vendéglője, az állomás mellett. Magyar borok, orosz konyha.

Pelmann Péter vasuti vendéglője. A város közönség találkozója, Magyar konyha, kitűnő italok.

Ratts J. »Hazám« kávéháza (volt Ös-Budavár). Egész éjjel nyitva. Az állomás közelében.

Tatár Gusztáv »Korona« szállodája. Elsőrangú fogadó. Termelőktől vett borok. Étterem, sörorzó és kávéház.

Kassa. *Sörös Márton* vendéglője. Előkelő közönség találkozója. Magyaros konyha.

Keszthely. *Strausz Miksa* »Hullám« és »Korona« szállodái, a város központján. Hullám a Balaton partján.

Szieber József vendéglője Kossuth Lajos-utca. Balatonmelleki jó borok, orosz magyaros konyha.

Szabó Béla kávéháza a város közp. Az idegenek és szakmabeliek kedvelt találkozóhelye.

Hévíz. *Póca János* »Mexiko« vendéglője. Télen-nyáron át nyitva. Orosz vendéglő, termelőktől vett borok.

Miskolc. »Korona szálloda.« (Bokros Károly tulajd.) Elsőrangú fogadó. Éttermek, sörorzó és kávéház.

Kis pifa vendéglő. (Tulajd. Mayer József.) Saját termései borok, magyaros konyha.

Lefler Béla »Polgári sörcsarnok« vendéglője. Jó magyar és orosz konyha, termelőktől vásárolt kitűnő borok.

Pannonia-kávéház. (Ausländer Henrik és Gyula.) Előkelő berendezésű kávéház, a város központján.

Papsz József vendéglője és sörcsarnoka a Buza-téren. Orosz polgári konyha, termelőktől vett borok.

Perl Gyula »Tüzoltó« kávéháza. Az üzleti kartársak találkozó helye.

Széchenyi-szálloda és kávéház. (Tul. Kellner Lajos.) Üzleti kartársaknak orosz, kezezményes áru szobák.

Nagybánya. *Rumpold Gyula* »Nagy-szálloda«-ja. Elsőrangú szálloda, kávéház és éttermek.

Nagykanizsa. *Bayer Gyula* vendéglője. Kossuth Lajos-utca. Termelőktől vett borok, magyaros konyha.

Cár János »Vaskapu« szállodája. Jó magyar konyha és kitűnő italok.

Nyitra. *Piltzer és Hauser* »Hungaria« szállodája. Elsőrendű fogadó. Magyar konyha, termelőktől vett borok.

Nagyvárad. *Karner Gyula* »Rimanócy« szállodája. Elsőrangú fogadó. Termelőktől vett borok.

Pápa. *Zsiltinsky Lajos* »Griff« szállodája. Elsőrangú fogadó, az utazóközönség kedvelt szállodája.

Pécs. *Ábrahám István* vendéglője, Szigeti-országot. Termelőktől beszert borok. Orosz magyar konyha.

Hétféjedlem szálloda. (tul. Dollinger Andrá.) Megyeiek kedvelt fogadója. Nagy nyári és téli sörorzó.

Jakab Imre vendéglője. Saját termései »kotyogós borok«, izletes magyar konyha.

»Vadember« szálloda. (Mayer Lajos tulajd.) a város központján. Az utazók régi fogadója. Saját termései borok, magyar konyha.

Cserta Vince »Magyar király« szállodája. Sörorzó, étterem és kávéház. Orosz szobák.

»Nemzeti szálloda.« (Weindorfer János tulajd.) Pécs és Dunántul kényelmes és legelőbb szállodája. Nappali szoba 90, éjjeli szoba 80 krajcár. Magyaros konyha, pécsi borok. A »Nemzeti kávéház« a pécsi iparosok találkozóhelye. Egész éjjel nyitva.

Fenrich Lajos vendéglője, Indóház-u. 21. (saját ház.) Saját termései borok, orosz magyar konyha.

Jenovay József »Zöldhordó« vendéglője Sörház-utca. Orosz konyha, termelőktől beszert borok.

Ladika István vendéglője, volt »Schubert« vendéglő. Budai vásártér környékének találkozó helye.

Malákovits István »Isten áldás« vendéglője. — Pécs bánya-telepi termelőktől beszert borok.

Radoesay Imre »Korona« szállodája. Szigeti országot. Orosz magyar konyha. Saját termései kitűnő muskataly és asztali borok.

Sebők István »Két-korona« vendéglője, Percel-utca, központi kávéház mellett. Orosz konyha, kitűnő borok.

Schnell József vendéglője, Palya-utca 1. A budai vásártérnek találkozó helye.

Udvardy Nándor »Turin város« fogadója. Siklósi-országot. Jó hegyi borok, orosz reggeli s ebédkoszt.

Iffy Zsidorits József vendéglője, Makár-u. 7. sz. Saját termései kotyogós borok, minden pénteken halászlé.

Sümege. *Mesterházy Sándor* »Korona« szállodája. Saját termései jó borok, magyaros konyha.

Szeged. *Juránovits F.* »Tisza-szálloda.« Az alföld legszebb fogadója. Mind utcai szobák, télikert étterem és kávéház.

»Fekete sas« szálloda. (Ádám Ödön tulajd.) és vig mulatója.) Orosz szobák, éttermek és kávéház.

Szatmár. *Pongrácz Lajos* vendéglője a kath. körben. Saját termései érmelléki borok. Magyaros konyha.

Sárvár. *Ritter I.* »Korona« szállodája, saját termései borok, orosz jó magyar konyha.

Szegzárd. *Haspell József* »Szegezárd« szállodája. Saját termései szegzárdi borok, magyaros konyha.

Székesfehérvár. *Barnai Ignác* »Magyar király« szállodája a város központján. Elsőrangú fogadó.

Endersz János »Fekete Sas« szállodája. Étterem, kávéház. Saját termései borok.

Szombathely. »Hungaria« nagy szálló. (Pösch Károly és Gyula.) Elsőrangú fogadó a közponon.

Köhler György vendéglője a barátok templomával szemben. Palatoni borok, orosz konyha.

Sopron. *Krausz J.* »Fehér rózsá« szállodája. Elsőrangú fogadó, magyar konyha, termelőktől vett borok.

S.-A.-Ujhely »Magyar Király« szálloda. (Csernicky I. tulajd.) Előkelő étterem, sörorzó.

Kovatsics étterem és sörház. A városház épületben s a színházzal kapcsolatban. Orosz konyha, kitűnő italok.

Frisch J. »Magyar király« kávéháza. A helybeli és vidéki kartársak találkozó helye.

Szolnok. *Müller és Vesztér* »Kossuth« szállodája az állomással szemben. Orosz vendégfogadók, magyaros konyha.

Szentes. *Halász János* »Petőfi« szállodája. Elsőrangú fogadó, kitűnő csongrádi borok.

Temesvár. *Illits* Hungaria nagy szállodája, belváros. A délvidek letelegansabb vendéglőfogadója. Étterem, télikert, sörorzó és előkelő komforttal berendezett kávéház.

Hannold János »Korona« szállodája a Józsefvárosi indóházzal szemben. Orosz magyar konyha, termelőktől vett borok.

Gombás István »Pacsirta-mező« vendéglője, a gyárvárosi indóházzal szemben. Temesvár legszebb kirándulója. Györkényi és Szalai kitűnő borok.

Schubert Péter »Struc-madár« szállodája Józsefváros, 50—60 lépésnyire az indóháztól. Orosz magyar konyha, tiszta borok.

Zalaegerszeg. *Domonkos Ignác* »Korona« szállodája, a város központján. Éttermek és sörorzó-helyiségek.

Hazai BESZERZÉSI FORRÁSOK.

Különféle cégek.

Csögl János

első »Pécsi« hordógyára. Indóház-u. 21. Hordógyártmányok borkereskedők, sör és szeszgyarak részére a legjutányosabb árak mellett.

Silbermann Ignác

nagyváradi pincér-egyleti ügynöksége. Legelőjertebb közvetítési iroda.

Pécsi »Ujsörgyár«,

a vidéken legnagyobb és legmodernebbül berendezett sörgyár. Söre vetekezik a kőbányai gyárak sörével. Cim: Pécs, Mohácsi-országot 20.

Garai B. férliszabó

és ruhatisztító üzlete Arad, Salac-utca 2. Az aradi vendéglős és pincér urak ruhakészítője és tisztító, illetve udvari szabómestere. Jutányos orosz árak.